

בולשת ומחתרת

▽ **יעקב מרידור** (וינארסקי) הבנאי מחיך המבט והמשופם, בן ה-37, שהיה מפקדו של הארגון הצבאי הלאומי, ועם בואו של ביגין — סגנו, שהוגלה לאפריקה וברח (במארס 1948) אחר נסיונות חוזר רים ונשנים, משך שלוש שנות מעצר, שנכשלו, מלבד האחרון, לפרס, מקום שנ טל על עצמו את פיקוד אצ"ל באירופה,

יעקב מרידור (שמאל) ומנחם בגין החשבוני ארון מדי.

החליף מלים ידידותיות ביותר עם שר הבטחון, שהוא ראש הממשלה — דוד בן-גוריון, אחר שצפה, כחבר ועודת הכנסת לענייני חוץ ובטחון, בסיום תמרוני הסתיו: — בלוגדון (מקום ששהה כחבר משלחת הכנסת) עקבו אחרי במאה. הרגשתי בבילוש מיידי.

— גם פה (בישראל) אתה מרגיש בבילוש? — לא. — אתה רואה — אצלנו הבולשת יותר יעילה.

על כך לא ענה מרידור, שהיה נושא הדגל לזאב ("הצ"ח") זיבטינסקי, בשעת קבלות הפנים בעירו, בפולין, מאומה. החשבוני היה ארון מדי.

מרידור שהעפיל ארצה דרך הלבנון, בהיותו בן 19, נתפס לראשונה ליד מתולה ושיחה, בהתפסו שנית, את השוטרים הרובים, הערביים, ליד ראש פינה. הוא חניך קורס מפקדי אצ"ל, שנערך ב-1939, בחסות המטכ"ל הפולני, שנוא ההגנה והשמאל, מארגן "אלטלנה" ומעצירה משך חודשיים. הוא סגן יושב ראש תנועת החרות והאיש השני (להוציא את המשורר אורי צבי גרינברג) אחר ביגין — בתנועה חסרת האישים.

▽ בתום השנה החמישית מאז נפלה, בליל ווינגייט, על הגנת מעפילים, שנחתו בחוף תל-אביב, זכתה סוף סוף **כרכה פולד**, מפקדת כח פלמ"ח, יפת התואר, גבהת הקומה, נאת השער וכחולת העין, בת ה-19, שנוקבה קלעי תת-מקלעים במצדה על משמרתה מול מחנה "כוחות המשטרה הגייסיים" שרונה, שזכרה יונצח במקום שהקריבה בו חייה: ועדת השמות של עיריית תל-אביב החליטה לקרוא את הרחוב בין הרחובות ביל"ו לאבן גבירול על שמה.

מתנות וסרטים

▽ שלוש זכו השבוע במתנות, שאפשר להשתבח בהן: נשיא ישראל, ד"ר **חיים וייצמן** — במכונית פאר, מסוג "לינקולן", מיוחדת במינה ומשובכלת ביותר, ושתאר מתה היחידה נמסרה לנשיא ארצות הברית, הארי טרומן — מתנת הנרי (מלך המכונות) פורד הצעיר.

▽ ראש הממשלה, דוד בן-גוריון, שחיסל את המשבר שהוא יצר — כפי שרצה — בי אבטיח מוריק ועסיסי (לפי מסקנת מומחים שהקישו קלות בקליפתו), פרי ביכורים מגן הנסיונות באלת, פתח ישראל למר חב — מתנת חיים הלפרין, המנהל הכללי של משרד החקלאות.

▽ שר המשטרה, **בכור שלום שמרית**, שחזר למשרדו, אחר שעמד להתבטל, — בי חבילת אורז, שקדים ותפוחי עץ, בת המישה קילו — מתנת ידידים בקושטא.

▽ לפני המריאו שנית לליק סקסט, צלצל **משה שרת**, בחצות, לדואר ובקש לשלוח מברק.

— הכרתך לפי הקול — ענה פקיד הדואר — לאחרונה שמעתך בגבעה פלור ניה באיטליה, כאשר שרתי בבריגאדה. — באמת — ענה השר — ומה שמך? — **הנדרסמן**. — מדוע אינך מעברת אותו? — אדרבא, הצע הצעה. — כאשר נסתיימה העתקת נוסח המברק היה לפקיד הדואר שם עברי — **הרם**.

▽ אחר ישיבת הכנסת הקצרה, בת ה-15, הדקות, בה הודיעו על תחיית הממשלה הקואליציונית, הלכה שלישיית מפ"ם — **יעקב חזן**, חביב הפנים, **מאיר יערי**, חודר המבט ו**יעקב ריפטיין**, הממושקף, מתוך ייאוש, כנראה, לחזות ב"חבל הנקם" שהוצג, אותה שעה, בקולנוע "ציון".

פאה נכרית וזקן

▽ **גולדה מאירסון**, שרת העבודה וה' ביטוח העממי, בת ה-52, בעלת השער הסרוק לאחור, השביל המפרידו באמצעו וארוכת האף, ילידת קיבו, בת נגרי, שהגרה לארצות הברית בגיל שמונה, חניכת סמי-נריון למורות, חברת קיבוץ מרחביה לשעבר,

שהופעתה כצירת ישראל הראשונה בברית המועצות עוררה התלהבות יתר בקרב יהודי מוסקבה, הבטיחה לאילי ההון (שאינו ניתן) שנתכנסו בוועידת המיליארד בושינגטון, בירת ארצות הברית: אין מדינת ישראל רוצה להיות נושא לפילנטרופיה, ביגיע כפיה תחזיר את כל שעליה ללוח. מייד קבלה הבטחה שכנגד (מצד נציג החרדים בוועידה): אין בדעתנו להתערב בעניינים הפנימיים של מדינת ישראל ולהלביש את גולדה מאירסון פיאה נכרית. דולרים — כן? בסוף הוועידה היה הדבר מוטל (במאד) בספק.

▽ **ד"ר אברהם נימן** (קצנלסון) בן ה-62, בעל הפה הצר והאף הנשרי, רופא צבאי בצבא הצאר, מראשי מפא"י, מי שהיה סגן יו"ר הוועד הפועל הציוני ומנהל כללי ראשון של משרד הבריאות, אחר תפקיד דומה בוועד הלאומי, החל פועל כציר יש-ראל בארצות סקנדינביה.

חשבון מס' 42

8		7	6		5		4	3	2		1
				11	10				9		
		16	15			14				13	12
		20		19			18				17
			24		23			22			21
		30		29		28		27		26	25
36		35		34		33		32		31	
	41				40		39		38		37
			46			45		44		43	42
				50			49		48		47
					53			52	51		
						55					54

מאוזן: 1) בסיס הסינים נגד כוחות א"ם בקוריא; 6) המצב בו נתונה הארץ; 9) פי החרב; 10) עמל; 12) יצירה של ולט דיסני; ע"פ סלטן; 14) החיץ בין הריאות והקרב; 15) גב הרים; 17) מטיל רמונים; 18) כוכב לכת; 20) מספיק; 21) פסיקאי צרפתי מהמאה הקודמת; 22) חומה לעצירת מים; 23) צעיר החיה; 25) אבי אברהם; 27) לבוש; 29) מכין תבשילים; 31) רפורמטור נוצרי מימי הביניים; 33) חטה בשדה; 35) חצי אי בשנותנו; 38) שר שהחליף תיקו בממשלה החדה; 40) גוש אדמה; 41) שומן העצם; 42) חי שתקן; 44) לוח עץ לטוית חוטים; 46) עם; 47) לא ריק; 49) התלונן; 50) שר צבא של דוד; 51) גאותן (הפוך); 53) וכי; 54) עליו הוטל להוציא את הממשלה מהמשבר; 55) אגודת אחים יהודית בינלאומית.

מאוזן: 1) ישובי מעבר לעולים; 2) עולה רגל לארץ הקודש בימי הביניים; 3) קינים והגה... (יחז' ב' י'); 4) גדול בתורה; 5) קריאת שמחה; 6) גזול חיוני בסמיכות; 7) מבוא; 8) מעצמה אדירה; 11) קומפוזיטור צפוני; 13) מכשיר השקאה; 14) מלך ששימש נושא להלצות באירופה; 16) כלי לשאיבת מים; 18) מסוגי המס; 19) מקל; 24) ארבעה חלקים ממנו לשלם; 26) ארג עשוי כרשת; 28) מבצע צבאי; 30) הר בצפון הארץ; 32) מאותיות הא"ב; 34) צרתה של שרה; 36) מאורע מדיני שלקראתו אנו צועדים; 37) מדבר ועיר לשלמה המלך; 39) מקום התמודדות; 43) ערימה; 45) נשוא; 46) רב כוח; 48) עץ חזק; 50) לא בכונה מיוחדת; 52) מטבע סינית; 53) מלך הספר.

הפרסים לפותרי תשבץ מס' 40

דבורה קמינצקי, תל-אביב, רח' שלום עליכם 50 — הטור השביעי "נתן אלתרמן, (הוצא) עם עובד". **לאה ורדיגר**, תל-אביב, רח' ארלוזורוב 43, "בציפוני השטן" ליצחק סלע (הוצ' שמעוני). **מורכי ברודאי**, תל-אביב, ת.ד. 329, "הרחוב" לאן פטרי, (הוצ' טברסקי).

תשבץ מס' 41 נפסד מסיבות טכניות.

בשבת הגיש, בלכתו ברגל את מרחק 400 המטר ממלונן לארמון המלך גוסטאב אדולף הששי, שעלה רק לפני חמישה ימים על כס המלוכה כיוורש אביו, גוסטאב החמישי, שנפטר בגיל 91, את כתב האמנתו וחיסל בכך את המשבר ביחסי חוודה ישראל שנוצר עם הרצח הרוזן פולקה ("הי מתווד") ברנדוט, בן דוד המלך, בירושלים. **אתה מגדל זקן?** שאלו אנשי קפה ("בורסת האמנים") גינתי השבוע את הקומי

הקומפוזיטור משה ויזנסקי, הזקן קצר מדי.

פוזיטור **משה** ("אני מצפת") ויזנסקי, יליד פולין, כשהתהלך, עטור חותמים, ברחוב.

הסיבה היתה יותר פרוואית: הקומפוזיטור החייכני והממושקף נפצע בפניו בתאונת דרכים בדרך לירושלים, כשמוניתו התהפכה, ונאלץ להסתיר את סנטרו בתחבושת שהורדה רק באותו בוקר.

▽ בן הפרופיסור ואחי המצביא, **יוסף ירין** (סוקניק) גבה הקומה, בעל הקול הגברי העמוק ומבנה הגוף האתלטי, נמצא בוונה, בירת אוסטריה, בה הולך ונרט "ארבעה על הגיפ" (רמז לא לשועלי שמשון" כי אם ליחידות הסיור המורכבות מאנשי ארבע המעצמות חולקות וינה) אשר הוא משחק בו שטר צבאי רוסי.

הנציב והמשכורת

▽ משפחת מימון שוב נתבלטה בחדשות: שר הדתות הקשיש, **הרב יהודה לב מימון** (פישמאן) יליד בסראביה, בן ה-75, שב השער, עטור הזקן, הממושקף וחובש כובע הרבנים רחב השוליים, חזר בחפזון ממסעו באנגליה, מקום שהודיע: "יצאתי כמיינסטר והגעתי כרב", לישראל, הקדים בשעה חמש לפנות בוקר ללוד, באותו יום שני, בו חוסל המשבר סופית, היה, אחר ארוחת בוקר, בשעה 8 בירושלים, ניהל שורת שיחות עם מקורביו, פקידי משרדו, ראשי המזרחי והחזית הדתית ואחר חזר להשתתף בישיבות הממשלה אולי — על מנת לקיים הבטחתו לכמרים פרוטסטנטיים שנתן בבריסטול:

"אני הנציב העליון הממונה על המ קומות הקדושים (בישראל) הנשמרים על הצד הטוב ביותר. תבואו ותתווכחו".

▽ אותה שעה העבירה אחרת **עדה מימון**, חברת כנסת אף היא, אך מטעם השתתף העיקרי בקואליציה — מפא"י, לי-אוצר המדינה סכום של 750 לירות, מאחר שהיא מסרבת לקבל משכורת, כחברת כנסת, העולה על 60 לירות לחודש.

▽ חתנו של הרב, בעל בתו גאולה — **יצחק רפאל** (ורפל) — עתונאי וסופר בן 36, מוסמך האוניברסיטה העברית, גבה קומה, רחב גרם ויפה תואר, איש הפועל המזרחי וממייסדי תנועת הנוער שלה — "בני עקיבא", העומד כראש מחלקת העלייה של הסוכנות היהודית, היה גיבורו הראישי — אחר הכריזו על עליית תשעים אלף, ההודיה שנערך בירושלים, לרגל חיסול גלות תימן והשלמת מבצע "מריב הקס-מים". שיירת מכונות הביאה מאות עולי תימן מיישובי הפרוזדור, ושעה שרבי תימן התקבצו על במה מיוחדת סביב הראשון לציון, הרב עזריאל, ויצחק רפאל ופתחו באמירת הלל גדול, הוארה רחבת הכנס בשלל אורות ו-12 תוקעי שופר עטורי זקנים ופאות הרציע ב-12 קרני יעלים.